

**UCHWAŁA NR XV/136/2026
RADY MIASTA I GMINY DOBRE**

z dnia 11 marca 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi z dnia 5 grudnia 2025 roku na Burmistrza zatytułowanej "za brak udzielenia odpowiedzi".

Na podstawie art. 18b, art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r., poz. 1153), art. 229 pkt 3, art. 237 § 1 i 3, art. 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) po rozpatrzeniu przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji skargi złożonej na Burmistrza Miasta i Gminy Dobre uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Skargę z dnia 4 grudnia 2025 roku złożoną przez skarżącego w dniu 5 grudnia 2025 roku uznaje się za bezzasadną.

2. Informuje się skarżącego, że w przypadku skarg na bezczynność lub przewlekłość służby ponaglenie w trybie art. 37 k.p.a., względnie – skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta i Gminy Dobre do przekazania skarżącemu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem, jako odpowiedzi na złożoną skargę z pouczeniem o art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks Postępowania Administracyjnego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
i Gminy

Mariusz Miąskiewicz

UZASADNIENIE

do Uchwały Nr XV/136/2026 Rady Miasta i Gminy Dobre z dnia 11 marca 2026 roku w sprawie rozpatrzenia skargi z dnia 5 grudnia 2025 r. na Burmistrza zatytułowanej „za brak udzielenia odpowiedzi”.

W dniu 5 grudnia 2025 roku do Rady Miasta i Gminy Dobre wpłynęła skarga Skarżącego na Burmistrza – jest to jedna z kilku skarg z jednej daty, zatytułowana „za brak udzielenia odpowiedzi”. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 19 grudnia 2025 roku spotkała się celem rozpatrzenia skargi. Skarżący został zawiadomiony o terminie, lecz nie stawił się na posiedzenie Komisji.

Przedyskutowano kwestię pism składanych przez skarżącego – który kieruje do Urzędu Miasta i Gminy Dobre rozliczną korespondencję. Choć w skardze nie ma mowy o tym jakie konkretne pisma pozostały bez odpowiedzi, skarżący wyraził pełną świadomość w zakresie wiedzy o tym jaki jest właściwy tryb procedowania w przypadku, w którym uważa, że organ pozostaje w bezczynności – zadeklarował nawet w załączonej korespondencji złożenie stosownych skarg do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (choć nie wskazał jakich spraw miałyby one dotyczyć).

W zakresie kierowanej przez skarżącego korespondencji ustalono, że w znaczącej mierze stanowi ona przejaw działalności komentatorskiej i beletrystycznej – skarżący albo sam wskazuje, że odpowiedzi nie oczekuje, albo nie formułuje żadnej treści taką odpowiedź umożliwiającą (tj. kierowane przez niego pisma mają charakter komentarza, nie zaś wniosku, skargi czy zainicjowania sprawy administracyjnej). Skarżący zatem oczekuje zapewne, że jego publicystyczne, często obraźliwe komentarze, będą spotykały się z oficjalną odpowiedzią (kontr-komentarzem) ze strony władz Gminy. Takie oczekiwanie nie znajduje oparcia w przepisach prawa, które wymagają odpowiedzi tylko w ściśle określonych przypadkach regulowanych przez ustawy – takie jak ustawa o dostępie do informacji publicznej czy Kodeks postępowania administracyjnego.

Z oglądu sytuacji uzyskanego przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji wynika, że na te pisma skarżącego, które zawierają jakąś treść podlegającą kwalifikacji przez pryzmat przepisów prawa (np. wnioski o udostępnienie informacji publicznej) odpowiedź jest mu udzielana, chociaż zauważalnie nadużywa on swojego prawa poprzez formułowanie takich wniosków z przekroczeniem norm dyskursu publicznego – w tym z użyciem sformułowań znieważających oraz naruszających dobra osobiste, a nawet groźby inicjowania postępowań karnych w stosunku do funkcjonariuszy publicznych.

Skarżący przedstawia przy tym swoje własne teorie prawne, które często nie mają pokrycia w faktycznie obowiązujących przepisach (jak choćby twierdząc, że jedyne „czego mi nie wolno to grozić śmiercią czy obrażać na tle intymnym”, z czego wynika brak świadomości skarżącego w zakresie regulacji tak karnych jak i cywilnych chroniących cześć, dobre imię oraz inne dobra osobiste).

Mając na uwadze, że sam skarżący zadeklarował, że już w jakimś niesprecyzowanym zakresie (w skardze brak jest wskazania o jakich pismach mowa) „złożył już do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego te 12 wniosków o ugranie każde po 8000 zł” [pisownia oryginalna] nie ma potrzeby pouczenia skarżącego, że właściwym trybem postępowania w przypadku, gdy uważa, że w jakiejś sprawie Burmistrz jako organ pozostaje bezczynny jest właśnie skorzystanie z instytucji skargi na bezczynność lub przewlekłość postępowania.

Ponieważ skarżący nie wskazał czego dokładnie skarga dotyczy, trudno ocenić, czy w danej sprawie właściwym trybem będzie ponaglenie czy skarga do WSA – w związku z tym należy skarżącego poinformować o obydwu tych możliwościach.

Z tej przyczyny skargę należało uznać za bezzasadną.

Przewodniczący Rady Miasta i Gminy

Mariusz Miąskiewicz